

[Korsgaard.]

tror nok, at et nogenlunde ordentligt Apparat — og har man ikke et nogenlunde ordentligt Apparat, maa man hellere lade være at have noget, hvis der skal være Tale om Kultur i denne Forbindelse — faar man næppe under et halvt Hundrede Kroner rundt regnet om Aaret. Og saa at tale om at tage 50 Øre om Aaret vilde være en ond Handling! Skulde vi tage den Slags Smaating som onde Handlinger, synes jeg, der vil blive meget, der var ondt, og saa vilde jeg gerne vide, hvad der var godt.

Jeg vender mig derefter til det økonomiske og for saa vidt til Spørgsmaalet om Teatrets Bevarelse. Der er fra forskellig Side sagt — og jeg understreger det —, at paa dette Punkt er der ikke mere principiel Uenighed med Venstre. Det er jeg overmaade tilfreds med. Venstre vil ogsaa bevare Teatret med dets tre Kunstarter og stiller ogsaa ret store Beløb til Raadighed. Men naturligvis bliver Venstres Stilling inkonsekvent. Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte paa Partiets Vegne, at de Beløb, som bliver stillet til Raadighed, naar Lovforslaget vedtages, ikke var nok; men det ærede Medlem stiller et mindre Beløb til Raadighed, endda et væsentligt mindre, saa det er i og for sig inkonsekvent. Men hvis der rigtig var kommet nogen Forhandling ud af det, kan det saamænd godt være, at Venstre ikke alene var gaaet over til os andre med Hensyn til Erkendelsen af det rigtige i at bevare Teatret, men ogsaa i Erkendelsen af det rigtige i, at Radiofonien gav nogle Penge til det. Det er netop det Beløb, som Radiofonien skal give, som mangler. Men det blev der altsaa ikke Lejlighed til at se.

Det er ogsaa for mig meget tilfredsstillende, at Venstre giver Udtryk for, at Forlystelsesskatten og Det kongelige Teaters Bevarelse har en vis rimelig Forbindelse med hinanden. I denne Forbindelse maa jeg maaske nævne, at den Forlystelsesskat, som normalt vilde tilkomme Københavns Kommune fra Teatrets Drift, faar den ikke af Det kongelige Teater, giver for saa vidt Afkald paa den. Men Venstre er altsaa ogsaa paa dette Punkt gaaet over til det overvejende Flertal i Kommissionen, idet det indrømmer, at Forlystelsesskatten og Det kongelige Teaters Drift har en vis rimelig Forbindelse med hinanden, et Standpunkt, som i Kommissionen i ganske særlig Grad blev fremhævet af Redaktør, Forfatter Borberg, tidligere er fremhævet af Hr. Rode, ved enkelte Lejligheder er nævnt af mig. Altsaa, denne

Forbindelse erkender man fra Venstres Side at der er, og naar vi da sammenholder dette med, at Forlystelsesskatten, selv om vi tager Det kongelige Teaters Underskud med, giver et dundrende Overskud, bliver der i Virkeligheden ikke noget som helst Grundlag for at kritisere, at man for at bevare en vis Kulturfaktor — og for mig en meget høj Kulturfaktor — ofrer en Del af dette Overskud.

For saa vidt var alt saare godt, hvis ikke Venstre til sidst kom med et Skatteprincip, som jeg maa vende mig imod paa det voldsomste. Hvis Venstre havde sagt, at den Forlystelsesskat, som nu tilkommer Kommunerne, inddrager vi i Statskassen, og til Gengæld udbetaler vi saa og saa meget til Det kongelige Teater — nu vel, det var der en Linie i. Men det, Venstre her foreslaar, er, at man inddrager den for en enkelt Kommunes Vedkommende og siger, at den specielle Del af Forlystelsesskatten skal gaa til dette specielle Formaal. Det er et overmaade farligt Skatteprincip at komme ind paa. I det hele taget maa jeg om Skatteprincipper sige, at Venstre mere og mere er ude paa de vilde Vover, snart i Forbindelse med et Lovforslag, snart i Forbindelse med et andet. Dette her er i Virkeligheden lige saa principfarligt som det, Venstre var inde paa ved anden Lejlighed i Forbindelse med Beskatningen.

Jeg maa altsaa hævde, at principielt gaar Venstre ind for Lovforslaget, som altsaa gaar ud paa, at vi skal bevare de tre Kunstarter ved Teatret, og principielt gaar Venstre ind paa, at der er en Væsensforbindelse mellem Forlystelsesskatten og det Lovforslag, her foreligger. Jeg henstiller derfor til det ærede Venstreparti, at de, naar nu deres Ændringsforslag er stemt ned, stemmer for selve Lovforslaget; for det, som er os imellem, er noget, som slet ikke er værd at tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: I Anledning af det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Rahbek stillede, vil jeg gerne sige, at det kan ikke være en Opgave for mig, som hverken har været Medlem af Udvalget eller af nogen som helst Teaterkommission, at have en Plan færdig for Det kongelige Teaters Fremtid. For Resten tror jeg ikke, der skete nogen stor Landsulykke, selv om det skulde ske, at der blev lukket derovre for en Tid. Man kunde for øvrigt sagtens stille en Skala op, hvorefter man kunde faa